

MARIA ROOSEN

SENSUELE AQUARELLEN

Maria Roosen is vooral bekend van haar ruimtelijke werken, zoals zonnebloemen van wol en borsten en melkkannen van glas. Maar het creatieve proces van de Arnhemse kunstenares begint met waterverf, waarmee ze haar nieuwe ideeën uitprobeert. Roosen vertelt over de directheid van aquarel, de afwezigheid van contouren en haar fascinatie voor groeikracht.

TEKST: MYRTHE MEESTER

Welke rol nemen jouw aquarellen in binnen je oeuvre?

'Aquarel is eigenlijk mijn bron. In de eerste plaats zijn mijn aquarellen een notitie van waar ik sta en waar ik naartoe wil, qua kleur en qua gevoel. Ze vormen een verbeelding van de wereld om mij heen. Meestal maak ik meerdere aquarellen van één onderwerp. Ik begin op een klein formaat, 24 bij 32 centimeter, zodat ik snel iets kan neerzetten. In de eerste tekeningen zit ik nog vol met ideeën en verzinsels, maar in de vierde of vijfde komt ineens de essentie bovendrijven. Als het een goede tekening is, wil ik die ook op een groot formaat maken, met dezelfde ingrediënten. Natuurlijk wordt het nooit precies hetzelfde, maar ik kan wel proberen eenzelfde soort handelingen los te laten op een groter vel. Soms staan mijn aquarellen op zichzelf, maar ik word ook vaak nieuwsgierig hoe een werk zou zijn als ik het ruimtelijk zou uitvoeren.'

Je hebt nog nooit met acryl- of olieverf gewerkt. Waarom voel je je zo aangetrokken tot het medium aquarel?

'Aquarel stroomt en is heel direct. Er kan eigenlijk niet in gecorrigeerd worden. Met één geforceerde of ongeconcentreerde beweging is je tekening weg, dus is het belangrijk om in het moment te zijn en goed te focussen op wat er aan de hand is. Aquarel heeft bovendien iets heel organisch. Ik zet geen contouren neer die ik vervolgens invul, maar ik schilder van binnenuit. Door de vloeistof zelf te laten werken, ontstaan er vormen die onderling in elkaar overvloeien.'

Word je wel eens verrast door de verf?

'Natuurlijk, de hele tijd. Ik begin vanuit mijn intuïtie en laat mijn handen de vorm en kleur kiezen. Dat is een heel interessant proces. Een aquarel wordt nooit zoals je van tevoren bedenkt; je moet het laten gebeuren. Dan ben je je eigen vooringenomenheid voorbij en krijg je vanzelf meer inzicht in welke kant het opgaat. Het mooiste is als er dingen ontstaan die beter zijn dan je ooit had kunnen bedenken of verzinnen. Daar doe ik het voor. Maar aan een nieuwe aquarel beginnen is niet zo fijn.'

Waarom niet?

'Omdat je in het begin van het proces nog zoveel zelf wilt sturen. Achteraf onthoud je vooral de mooie momenten waarop alles samenkomt en je kleine cadeautjes krijgt. Op zulke momenten zit je een beetje te wachten. Maar schilderen is ook gewoon werken en lef hebben. Michaël Borremans zei laatst in een interview

Maria Roosen te Kunshal KAdE in Amersfoort.

'Ik zet geen contouren neer die ik vervolgens invul, maar ik schilder van binnenuit.'

Maria Roosen, **Back en Spine**, 2017, aquarel, 76 x 57 cm (courtesy Galerie Fons Welters).

Maria Roosen, **Hoogtepunt**, 2018, aquarel, lijst 3D-geprint, polyurethaan, 75 x 56 cm (courtesy Galerie Fons Welters).

dat schilderen niet voor watjes is. Ik vond het heel leuk om dat van zo'n gerenommeerde kunstenaar te horen. Als het in een werk al de goede kant opgaat, moet je niet bang zijn om nog een stap verder te zetten. Mislukt een tekening toch, dan gebeurt dat met een reden: je hebt je dan onvoldoende geconcentreerd of bent niet helemaal eerlijk geweest. Het is belangrijk om na te gaan waardoor een tekening mislukt is.'

Hoe bereid jij je voor op het schilderen?

'Soms maak ik al de dag van tevoren mijn werkplek in orde en meng ik de kleuren in grote potten. Ik werk niet met verf rechtstreeks uit de tube, maar ik doe de verf in een pot met water, zodat er een kleurige vloeistof ontstaat die zelf kan vloeien en reageren. Door zo bezig te zijn, kan ik al voorvoelen welke kant ik op wil en met welke kleuren ik wil gaan werken.'

Je hebt veel aquarellen gemaakt van bollen die via een netwerk van lijnen met elkaar verbonden zijn. Put je daarbij inspiratie uit fenomenen in de natuur?

'Ik gebruik vaak ronde vormen, omdat ik die heel sterk en intrigerend vind. Wij leven op een bol en we bestaan uit bolletjes. De bol is de vorm van groeikracht van binnenuit. De natuur is een belangrijke inspiratiebron voor mij. We hebben een hondje en wonen tegenover het bos, dus iedere dag ben ik in de bossen te vinden. Ook werk ik graag in de tuin. Als je je moet concentreren, helpt het enorm om in de grond te graven of met een plant bezig zijn. Daar leer je heel veel van, zoals hoe iets openklapt en hoe iets groeit. Groeikracht is de sterkste kracht die er is. Het verbaast mij elke keer hoe bijvoorbeeld berkenbomen zomaar ergens tussen kunnen gaan groeien.

In de tekeningen die jij bedoelt, wilde ik kleuren in één beweging

'Vrouwelijke kunstenaars zijn vaak veel vrijer en vinden nieuwe, eigen vormen.'

Maria Roosen, **Roos uitgebloeid**, 2018, aquarel, lijst 3D-geprint, polyurethaan, 75 x 56 cm (courtesy Galerie Fons Welters).

Maria Roosen, **Hoogtepunt (alzarin)**, 2018, aquarel, lijst 3D-geprint, polyurethaan, 65 x 50 cm (courtesy Galerie Fons Welters).

met elkaar verbinden. Met mijn kwast ging ik van de ene naar de andere bol, reagerend op de kleuren die ik onderweg tegenkwam. Ontmoeting is een belangrijk thema in mijn werk; het interesseert me hoe kleuren, vormen en contrasten samenkomen. Ontmoeten betekent ook: niet-moeten. Als je spontaan iets of iemand ontmoet, kan dat tot de mooiste dingen leiden.'

Je werk heeft een heel aardse, sensuele kant. Zou je het ook als spiritueel omschrijven?

'Ik denk wel dat spiritualiteit een rol speelt in mijn werk. Niet als iets wat ik tentoonspreid, maar als iets waar ik gebruik van maak: het openstaan voor de dingen, het laten gebeuren, in het moment zijn. Bij de Zweedse kunstenaar Hilma af Klint zie je heel duidelijk dat ze zich door het spirituele liet inspireren. Zij had echt een lijntje naar boven. Dat is toch het hoogst mogelijke doel

als kunstenaar: proberen zo open te staan dat er dingen binnen kunnen vallen.'

Zijn er nog andere kunstenaars uit wie jij inspiratie put?

'Ik vind vooral vrouwelijke kunstenaars interessant, zoals Eva Hesse, Rosemarie Trockel en Melanie Bonajo. Veel mannen grijpen terug naar de kunstgeschiedenis, naar alles wat al geweest en gedaan is. Vrouwen zijn vaak veel vrijer en vinden nieuwe, eigen vormen. Zij werken vanuit een eigen noodzaak, want zij hebben nog niet zo veel vrouwelijke voorbeelden uit de kunstgeschiedenis om van te leren en op terug te vallen.'

www.mariaroosen.com